

Oliwia Kowalczyk
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego

Nauczanie leksyki języka specjalistycznego medycznego przy użyciu aplikacji Quizlet jako przykład wykorzystania nowoczesnych technologii w nauczaniu na poziomie uniwersyteckim

Język specjalistyczny

Język specjalistyczny¹ w odniesieniu do nauczania języków obcych został zdefiniowany w opracowaniu *The Linguistic sciences and language teaching* autorstwa Halliday, Mackintosha i Strevensa wydanym w 1964 roku. W powszechnym rozumieniu koncentruje się on na specyficznych potrzebach komunikacyjnych jednostki lub grupy związanej z określonym zawodem. Autorzy zwracają uwagę właśnie na te szczególne potrzeby odbiorców docelowych jako wyznacznik dobrze skonstruowanego programu danego kursu językowego. Według nich każda z takich specyficznych potrzeb wymaga przeprowadzenia wnikliwych badań obserwacyjnych użytkowników danego języka specjalistycznego. Autorzy dalej wskazują, iż po odpowiedniej analizie takiego materiału wykładowca jest w stanie zaprojektować program kursu adekwatnie do stylu i potrzeb, jakie w danej grupie zawodowej występują z uwzględnieniem odpowiedniego rejestru, stylu i specjalistycznej terminologii:

---

¹ Język specjalistyczny definiuję tu jako ESP – *English for Specific Purposes* lub LSP – *Language for Specific Purposes*; w polskim językoznawstwie stosuje się określenia *język specjalistyczny* lub *profesjolekt*.

Every one of these specialized needs requires, before it can be met by appropriate teaching materials, detailed studies of restricted languages and special registers carried out on the basis of large samples of the language used by the particular persons concerned. It is perfectly possible to find out just what English is used in the operation of power stations in India: once this has been observed, recorded and analysed, a teaching course to impart such language behaviour can at last be devised with confidence and certainty².

Znaczenie LSP z pewnością ma związek z ogólnościowym rozwojem technologiczno-handlowym, który nastąpił po drugiej wojnie światowej, oraz ze wzrostem roli języka angielskiego jako *lingua franca* obserwowanym w poszczególnych dziedzinach życia gospodarczego i społecznego.

Lukszyn definiuje termin *język specjalistyczny* w ujęciu holistycznym:

to skonwencjonalizowany system semiotyczny, bazujący na języku naturalnym i będący zasobem wiedzy specjalistycznej. Język specjalistyczny wykorzystywany jest w komunikacji zawodowej do porozumiewania się tylko w odniesieniu do określonych tematów specjalistycznych i może być scharakteryzowany jako: 1. narzędzie pracy zawodowej, 2. narzędzie kształcenia zawodowego, 3. wskaźnik poziomu cywilizacyjnego. Jako narzędzie pracy zawodowej język specjalistyczny służy poznawaniu i określaniu obiektów specyficznych dla danej specjalności oraz porozumiewaniu się na ich temat. Będąc narzędziem kształcenia zawodowego, język specjalistyczny wykorzystywany jest głównie do prowadzenia badań specjalistycznych, nauczania języków obcych do celów zawodowych i kształcenia tłumaczy. Język specjalistyczny reprezentowany jest w tym wypadku w różnego rodzaju słownikach terminologicznych, bazach danych itp. Stan różnicowania technolektalnego jest poniekąd wskaźnikiem poziomu cywilizacyjnego danego społeczeństwa, gdyż każda wspólnota różnicuje się technolektalnie w miarę dokonywania się w jej obrębie specjalistycznego podziału pracy, a różnicowanie to pogłębia się wraz z dyferencją specjalizacyjną teje wspólnoty³.

Szczegółowej analizy profesjolektów podjął się m.in. Pieńkos i określa je jako „języki używane w sytuacjach komunikacji ustnej lub pisemnej, które implikują transmisję informacji z zakresu szczególnego doświadczenia ludzkiego; środki komunikacji językowej niezbędne do przekazywania specjalistycznej informacji, wśród specjalistów tej samej dyscypliny; zespoły zjawisk językowych z określonej sfery komunikacji, które są ograniczone przez specyficzne cele, intencje i warunki”⁴. W wymiarze glottodydaktycznym tę dziedzinę badali m.in. Grucza (1991), Wojnicki (1991), Leisen (1994), Fluck (1996), Kühn (1996), Forner (2006), Reuter (2008). Różnorodność ujęć implikuje powstanie wielu definicji, które pomimo dyferencji zgodnie analizują język specjalistyczny w odniesieniu do języka ogólnego. Według L. Hoffmanna profesjolekt stanowią wszystkie środki

² „Zanim zaprojektuje się odpowiednie materiały szkoleniowe, każda z takich specyficznych potrzeb wymaga przeprowadzenia szczegółowych analiz, na dużej próbie badawczej, rejestrów użytkowników danego języka specjalistycznego. Możliwe jest sprawdzenie, jakiego rodzaju język angielski używany jest w elektrowniach w Indiach: po obserwacji, nagraniu i przeanalizowaniu można zatem dobrać odpowiedni kurs w celu wywoływania pożądanych zachowań językowych”. Tłum. własne na podstawie M.A.C. Halliday, A. McIntosh, P. Strevens, *The Linguistic sciences and language teaching*, London 1964, s. 190.

³ J. Lukszyn (red.), *Języki specjalistyczne. Słownik terminologii przedmiotowej*, Warszawa 2005, s. 40.

⁴ J. Pieńkos, *Podstawy przekładoznawstwa. Od teorii do praktyki*, Warszawa 2003, s. 262.

językowe wykorzystywane w procesie komunikacji przez przedstawicieli określonej specjalności, o doborze których decyduje zwłaszcza specjalistyczna treść przekazu⁵. Z kolei według K.D. Baumann kształcenie języka specjalistycznego to wzmacnianie kompetencji komunikacyjnej w określonym LSP poprzez wyuczenie sprawności komunikacyjnych w produkcji i recepcji tekstów specjalistycznych⁶, do których niewątpliwie niezbędne są także poza ogólnymi kompetencjami językowymi określone umiejętności zawodowe i specjalistyczna wiedza. Ze względu na ograniczenia objętościowe niniejszego artykułu ograniczymy się tylko do powyższych ujęć. Poniżej natomiast została przedstawiona krótka charakterystyka studenta, czyli ucznia dorosłego.

Student - charakterystyka ucznia dorosłego

W nauczaniu dorosłych należy wziąć pod uwagę „bieżące potrzeby komunikacyjne uczących się, które wynikają z ich sytuacji zawodowych i planów na niedaleką przyszłość”⁷. Komorowska dzieli przedziały wiekowe uczących się, uwzględniając cztery czynniki różnicujące metody, techniki i formy pracy⁸:

- umiejętność swobodnego czytania i pisania,
- umiejętność myślenia abstrakcyjnego opartego na pamięci logicznej,
- dojrzałość intelektualną,
- dojrzałość społeczną.

Grupa uczących się, która jest przedmiotem niniejszego opracowania, to „młodzi i starsi dorośli, a więc uczący się, o pełnej dojrzałości nie tylko intelektualnej, ale także i społecznej”⁹. Zwykle osoby dorosłe są zmotywowane do nauki bądź potrzebami własnymi, bądź wynikającymi np. z założeń pracodawcy, co w gruncie rzeczy wzmacnia chęć do nauki, szczególnie gdy idą za tym nowe zadania, wyższe wynagrodzenie czy możliwość awansu. Studenci, będąc świadomymi uczestnikami życia społeczno-kulturalnego, nierzadko na arenie międzynarodowej, kierują się motywacją zarówno wewnętrzną, jak i zewnętrzną w przyswajaniu języka obcego, upatrując korzyści osobistych, towarzyskich i zawodowych w umiejętności posługiwania się, w naszym przypadku, językiem angielskim. Zadanie lektora czy nauczyciela takiej grupy wydaje się więc ułatwione, jednak nie należy zapominać o pielęgnowaniu tych motywacji uczących się poprzez doskonalenie swojego warsztatu i zapewnienie atrakcyjnych zajęć oraz o dostosowaniu materiału do potrzeb uczestników zajęć. Uczeń dorosły, a zatem i student, to zwykle osoba zaangażowana zawodowo lub naukowo, posiadająca dodatkowe obowiązki wynikające z życia rodzinnego, towarzyskiego czy społecznego mające wpływ na nieregularność, a w niektórych przypadkach brak nauki własnej pomiędzy zajęciami. Kolejna trudność, z jaką

⁵ L. Hoffmann, *Kommunikationsmittel Fachsprache*, Berlin 1985, s. 233.

⁶ Baumann Kl.-D., *Die Vermittlung einer fachkommunikativen Kompetenz als berufsrelevante Perspektive der universitären Fremdsprachenausbildung*, „Bayreuther Beiträge zur Glottodidaktik” 2003, t. 9, s. 122.

⁷ H. Komorowska, *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa, 2009, s. 39.

⁸ Tamże, s. 40.

⁹ Tamże, s. 40.

mierzy się nauczyciel takich grup, to nieregularne uczestnictwo w zajęciach wynikające z obowiązków zawodowych czy rodzinnych, dlatego, planując kolejne zajęcia, należy brać pod uwagę zależności, jakim podlega taki uczeń, i organizować kolejne spotkania tak, by stanowiły odrębne tematycznie jednostki. Dzięki takiej organizacji unikamy sytuacji, w których uczestnik nie będzie rozumiał omawianych treści czy też nie będzie w stanie aktywnie uczestniczyć w zajęciach ściśle powiązanych z poprzednimi, na których nie mógł być obecny.

Wychodząc zatem naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom tej grupy, należy zaplanować proces dydaktyczny tak, aby przyniósł jak największe efekty przy możliwie jak najmniejszym nakładzie czasu ze strony studentów, umożliwiając jednocześnie stały dostęp do omówionych materiałów. Przykład takiego projektowania zajęć opisuję w dalszej części artykułu.

Specjalistyczne kształcenie językowe na poziomie uniwersyteckim z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi techniczno-informacyjnych

Nie ulega wątpliwości, że innowacje technologiczne powodują zmiany stylu życia, stylu pracy, stanowią także nierozzerwalną już część każdej dziedziny nauki. Ta intensyfikacja rozwoju technicznego łączy się z nowymi oczekiwaniami, które stoją przed studentami jako przyszłymi pracownikami, a umiejętność wszechstronnego wykorzystania nowoczesnych technologii jest z pewnością jedną z nich. Obecne pokolenie studentów to osoby, dla których posługiwanie się narzędziami nowoczesnej technologii komunikacyjno-informacyjnej nie stanowi problemu. Najnowsze badania GUS wskazują, że w 2016 roku 69,9% osób w wieku 16–74 lat regularnie korzystało z Internetu, a największy odsetek regularnych użytkowników odnotowano wśród uczniów i studentów (98,6%). Badano także umiejętności cyfrowe¹⁰ Polaków według ich poziomu i grup wieku. Ze względu na zainteresowanie grupą wiekową, do jakiej zaliczani są studenci, poniżej ograniczam się

¹⁰ Przez kompetencje cyfrowe rozumiem model 8 kompetencji w procesie uczenia się zarekomendowany przez Parlament Europejski w zaleceniu 2006/962/EC: 1) porozumiewanie się w języku ojczystym, 2) porozumiewanie się w językach obcych, 3) kompetencje matematyczne i podstawowe kompetencje naukowo-techniczne, 4) kompetencje informatyczne, 5) umiejętność uczenia się, 6) kompetencje społeczne i obywatelskie, 7) inicjatywność i przedsiębiorczość, 8) świadomość i ekspresja kulturalna. Kompetencje cyfrowe stanowią w tym ujęciu jedno z najważniejszych umiejętności w procesie uczenia się, umożliwiające korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych dla celów naukowych, zawodowych, towarzyskich czy społecznych. Co więcej, odgrywają ważną rolę w akwizycji pozostałych umiejętności, jak posługiwanie się językiem obcym. W podobny sposób kompetencje cyfrowe ujmuje także raport przedstawiający wyniki badania *Analiza doświadczeń oraz identyfikacja dobrych praktyk w obszarze wspierania rozwoju kompetencji cyfrowych w kontekście przygotowania szczegółowych zasad wdrażania Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 oraz koordynacji celu tematycznego. Raport końcowy*, zrealizowanego przez konsorcjum Warszawskiego Instytutu Studiów Ekonomicznych i Centrum Cyfrowego Projekt: Polska na zlecenie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju. Według tego opracowania jest kompetencje cyfrowe to „harmonijny zespół wiedzy, umiejętności i postaw, które pozwalają efektywnie wykorzystywać technologie cyfrowe w różnych obszarach życia [...]”. W tym kontekście celem rozwoju e-kompetencji jest efektywne wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych w różnych obszarach życia, tak w pracy, nauce, rozrywce czy załatwianiu spraw urzędowych, a długofalowo – osiągnięciu osobistej samorealizacji, aktywności zawodowej i społecznej” (S. Buchholtz i in., *Analiza doświadczeń...*, dz. cyt., s. 14).

do przedstawienia wyników tylko dla dwóch grup, do których zwykle oni należą; wyniki dotyczą roku 2016.

Tabela 1. Umiejętności cyfrowe w grupach wiekowych 16–24 i 25–34¹¹

Badanie	Grupa wiekowa 16–24	Grupa wiekowa 25–34
Badanie 1 osoby posiadające ogólne umiejętności cyfrowe poziom podstawowy lub ponadpodstawowy	81,0%	68,9%
Badanie 2 osoby posiadające cyfrowe umiejętności informacyjne poziom ponadpodstawowy	80,9%	79,60%
Badanie 3 osoby posiadające cyfrowe umiejętności komunikacyjne poziom ponadpodstawowy	86,0%	73,4%

Źródło: opracowanie własne.

Powszechne obserwacje i powyższe wyniki badań potwierdzają zatem, że obecnie student to osoba korzystająca z technologii na co dzień w sposób zwykle ponadprzeciętny. Dlaczego zatem nie wzmocnić ich motywacji i nie współuczestniczyć w efektywnym wykorzystaniu czasu w coraz bardziej zabieganym świecie?

Quizlet - praca z materiałem leksykalnym

Prezentacja aplikacji Quizlet

Quizlet to ogólnodostępna aplikacja komputerowa i mobilna, umożliwiająca pracę z materiałem leksykalnym, kompatybilna z systemami operacyjnymi iOS i Android¹². Została stworzona w 2005 roku przez Andrew Sutherlanda, wówczas ucznia szkoły średniej, który przygotowywał się do sprawdzianu ze słownictwa francuskiego.

¹¹ Opracowanie własne na podstawie raportu *Spoleczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2012–2016*, GUS, Warszawa 2016, <http://szczecin.stat.gov.pl/publikacje-i-foldery/nauka-technika/spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-wyniki-badan-statystycznych-z-lat-2012-2016,4,12.html> [dostęp: 24.04.2017].

¹² Platforma służy do pracy zarówno w domu (lub innym dogodnym miejscu), jak i w sali lekcyjnej w formie podobnej do opisanej powyżej, w formie rund Quizlet Live – na żywo, ma zastosowanie do nauki języków obcych, ale i innych przedmiotów, również związanych z naukami ścisłymi czy certyfikatami zawodowymi. Sesje Quizlet Live umożliwiają grę na żywo w zespołach, co umożliwia pracę nad umiejętnościami miękkimi (praca w grupie oraz usprawnianie umiejętności komunikacji – uczniowie muszą współpracować ze sobą oraz się ze sobą komunikować, żeby odpowiednio dopasować np. pojęcie do definicji) oraz umiejętnościami twardymi, jak pogłębianie słownictwa czy kontrola nad prędkością udzielanych odpowiedzi (jeśli zespół udziela nieprawidłowej odpowiedzi, musi zacząć zadanie od nowa).

Naszym celem jest wykorzystanie dostępnej na świecie wiedzy, co pozwoli każdemu wykorzystać jego potencjał do nauki. Czynimy to, upraszczając uczniom i nauczycielom dzielenie się online materiałami do nauki. Quizlet w pełni dumy jest najbardziej popularną platformą edukacyjną online w Stanach Zjednoczonych, z której każdego miesiąca korzysta ponad 20 milionów uczniów i nauczycieli. [...] 171 093 000 zestawów do nauki [...] ¹³.

Materiał do nauczania jest przygotowywany przez nauczyciela i udostępniany studentom w formie fiszek mono- lub duolingwalnych, do których system generuje także pliki audio i testy. Tworzenie zestawu polega na podaniu terminów oraz ich definicji. Po stworzeniu takiego zestawu wyrażań, jaki przewidujemy do opanowania przez studentów w danym tygodniu, program samodzielnie generuje szereg ćwiczeń wspierających naukę danego materiału oraz jego poprawną wymowę.

Narzędzie edukacyjne Quizlet jest wspierane przez nową platformę asystenta nauki, która wykorzystuje uczenie maszynowe do przetwarzania danych pochodzących z milionów anonimowych sesji nauki, a następnie łączy je z wypróbowanymi technikami z kognitywistyki ¹⁴.

Obsługa aplikacji

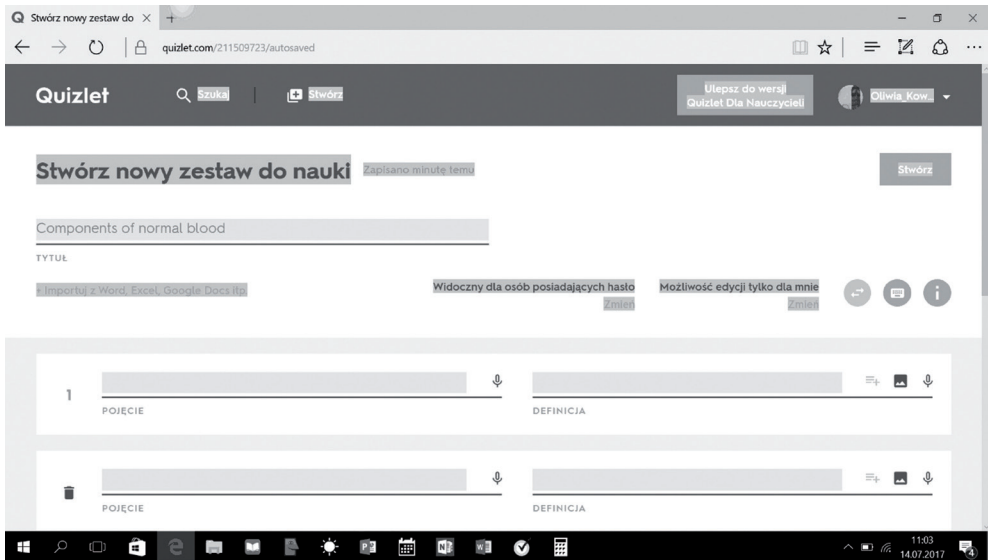
Istnieją dwie wersje dla nauczycieli – bezpłatna, która umożliwia stworzenie do 8 grup, oraz wersja płatna, umożliwiająca tworzenie nieograniczonej ich liczby i śledzenie postępów studentów, tzw. wersja uczniowska jest bezpłatna. Poniżej zostało przedstawione tworzenie przykładowego zestawu w wersji ogólnodostępnej (bezpłatnej).

Pierwszy krok to rejestracja, bez której korzystanie z platformy nie jest możliwe. Na stronie <https://quizlet.com/pl> wybieramy okno *Zarejestruj się*, następnie wybieramy rejestrację przez Google lub przez Facebook. Po utworzeniu konta tworzymy grupę. Należy wybrać w lewym pasku zadań opcję *Utwórz klasę*. Następnie tworzymy zestaw (lub dodajemy już istniejące) poprzez *Utwórz nowy zestaw*. Nadajemy tytuł i tworzymy listę pojęć i definicji w wybranej kombinacji językowej. Mamy możliwość automatycznego lub indywidualnego definiowania oraz dodawania obrazów z biblioteki Quizlet (rys. 1).

---

¹³ Quizlet, <https://quizlet.com/pl> [dostęp: 20.03.2017].

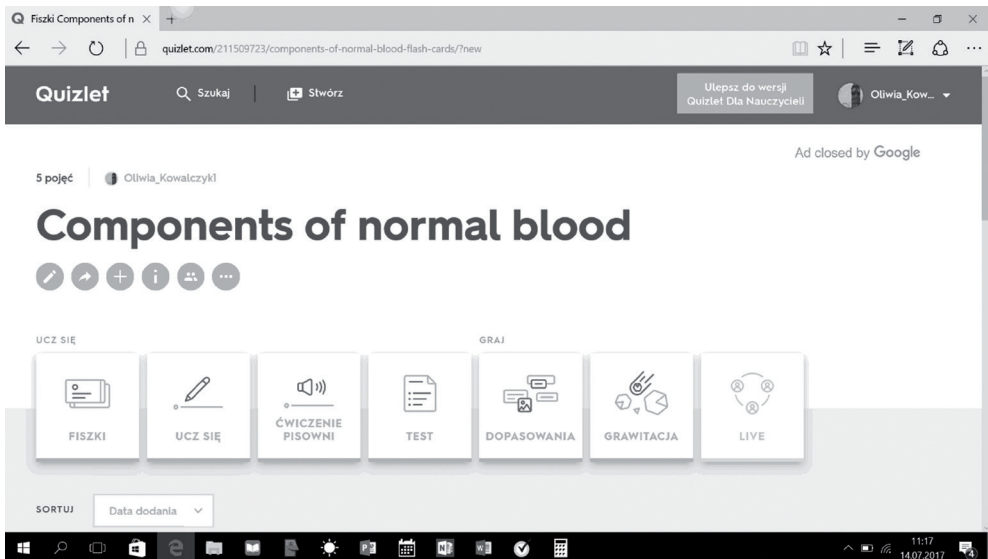
¹⁴ Tamże.

Rysunek 1. Tworzenie zestawu

Źródło: opracowanie własne.

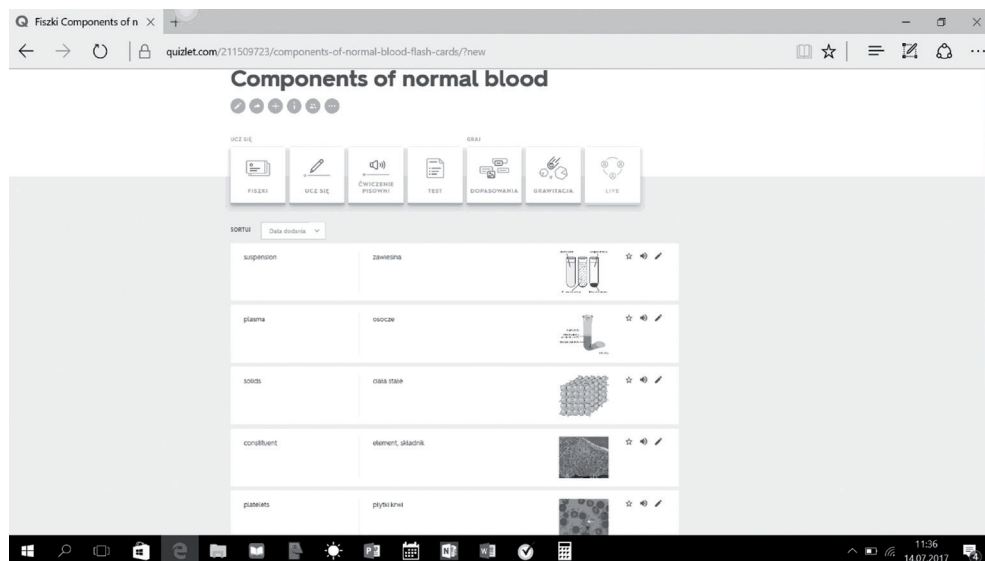
W wersji płatnej istnieje dodatkowo możliwość nagrywania własnego pliku audio. Po utworzeniu zestawu udostępniamy go studentom w Google Classroom, na Facebooku lub na Twitterze poprzez skopiowanie wygenerowanego linku. System tworzy 6 rodzajów zadań: fiszki, ucz się, ćwiczenie pisowni, test, dopasowania, grawitację oraz sesję na żywo (rys. 2).

Rysunek 2. Rodzaje zadań generowanych przez aplikację

Źródło: opracowanie własne.

Na rysunku 3 przedstawiony jest przykładowy zestaw terminologii profesjolektalnej dla studentów medycyny. Materiał opracowany został na podstawie tekstu *Components of normal blood*¹⁵. Omówienie zawiera zilustrowany opis poszczególnych aktywności możliwych do zrealizowania przez studenta w procesie ćwiczenia i zapamiętywania nowego materiału leksykalnego.

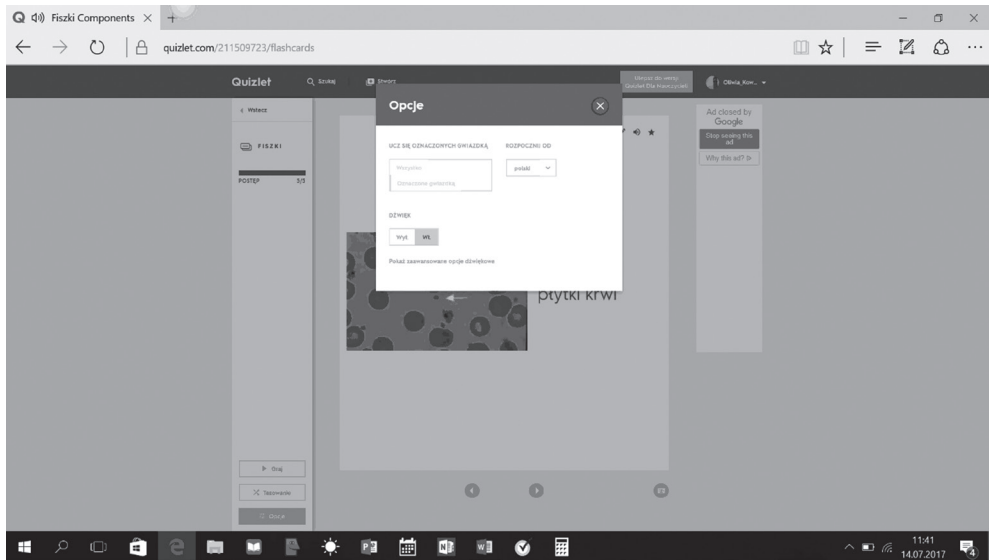
Rysunek 3. Przykładowy zestaw

Źródło: opracowanie własne.

Fiszki umożliwiają powtarzanie pojęć i ich definicji według propozycji przygotowanej przez nauczyciela. Dostępne są różne kombinacje językowe – w naszym przykładzie angielsko-polska i polsko-angielska. Obrazki to funkcja opcjonalna do wykorzystania przez nauczyciela, który ma możliwość dołączenia ilustracji wybranej z dostępnej galerii obrazów (w wersji płatnej można także dodawać własne obrazy). Można dodawać definicje opisowe pojęć lub ich odpowiedniki jednowyrazowe. Studenci mają także możliwość odsłuchania danego leksemu z automatycznego pliku audio, a dzięki temu – ćwiczenia poprawnej wymowy (rys. 4).

¹⁵ Tekst *Components of normal blood* dotyczy składu krwi – opracowany na podstawie S.A. Price, L.M. Wilson, *Pathophysiology*, Saint Louis 1992. Zob. Z. Grabarczyk, *Medical English in Texts and Exercises*, Bydgoszcz 2006, s. 130–133.

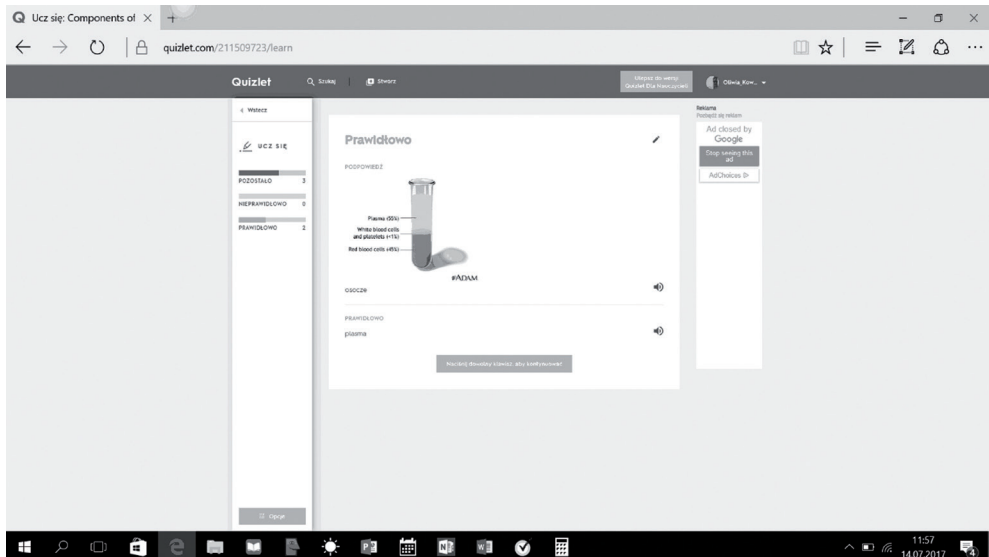

Rysunek 4. Ćwiczenie fizyki

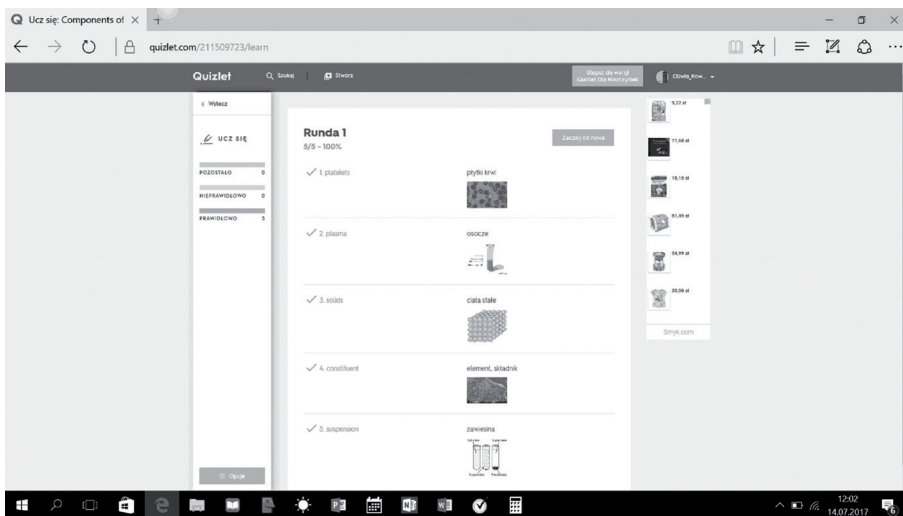
Źródło: opracowanie własne.

Kolejną możliwość, ćwiczenie ucz się, polega na wpisaniu odpowiednika w danym języku, jednocześnie pokazuje liczbę odpowiedzi prawidłowych i nieprawidłowych, co pozwala na stałe monitorowanie efektywnego zapamiętywania nowego słownictwa (rys. 5a i 5b).

Rysunek 5a. Ćwiczenie ucz się

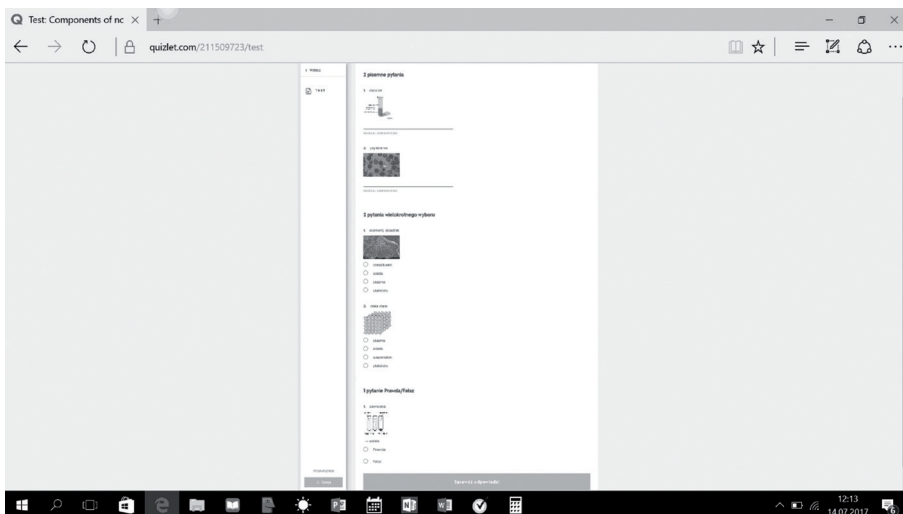
Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 5b. Ćwiczenie ucz się – wyniki

Źródło: opracowanie własne.

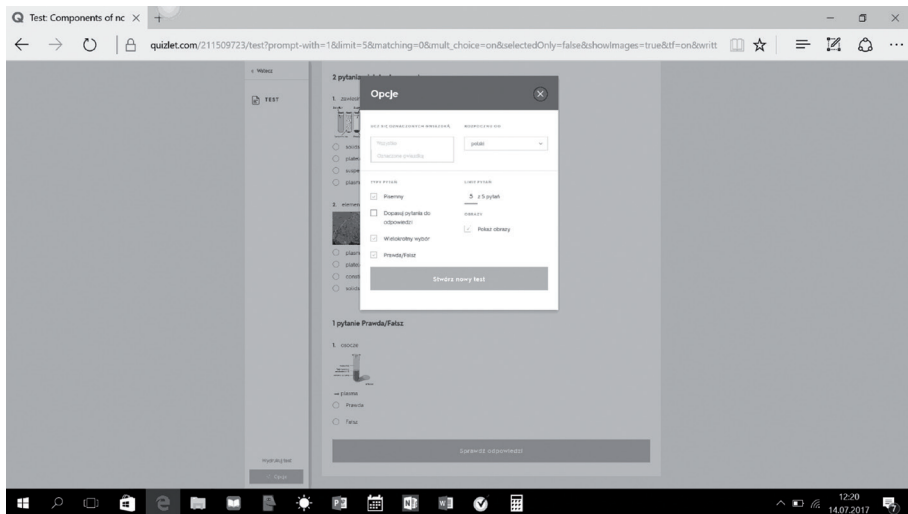
Ćwiczenie pisowni polega na wpisaniu w odpowiednim polu tego, co słyszymy z pliku audio, istnieje możliwość wyboru tempa czytania przez lektora, na koniec system również generuje wyniki pokazujące stopień opanowania ćwiczonej umiejętności. Test sprawdza stopień opanowania danego materiału poprzez pytania pisemne, w których należy wpisać odpowiednik w danym języku, pytania wielokrotnego wyboru, w których wybieramy właściwą opcję spośród kilku podanych, czy pytania typu prawda/fałsz, w których zaznaczamy, czy dane wyrażenia są poprawnymi odpowiednikami w wybranej kombinacji językowej (rys. 6a).

Rysunek 6a. Test

Źródło: opracowanie własne.

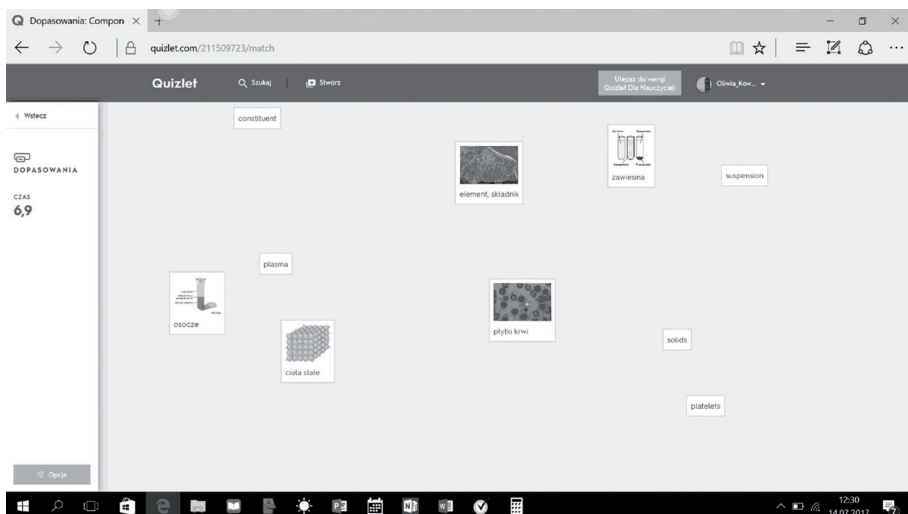
W tym zadaniu studenci mają możliwość samodzielnego dostosowania typu zadań testowych. Konstrukcja ćwiczenia daje wielokrotną szansę ich uzupełniania (rys. 6b).

Rysunek 6b. Opcje samodzielnego dostosowania zadań testowych

Źródło: opracowanie własne.

Kolejne ćwiczenie, które proponuje system, to dopasowania. Polega ono na tym, aby w jak najkrótszym czasie przyciągać do siebie pasujące elementy, jednocześnie sprawiając, by zniknęły (rys. 7). Studenci mają możliwość wielokrotnego „grania” i pobijania własnych rekordów czasowych.

Rysunek 7. Ćwiczenie dopasowania

Źródło: opracowanie własne.

Ostatnią opcją jest ćwiczenie grawitacja, posiadające różne stopnie trudności (łatwy, średni, trudny). Polega ono na tym, by chronić swoją planetę przed spadającymi asteroidami zawierającymi bądź pojęcie, bądź definicję – w zadaniu należy w odpowiednim miejscu wpisać ekwiwalent w danym języku.

Ostatnia opcja to quizlet live, która pozwala na pracę w grupach na sali wykładowej – program dzieli studentów na niewielkie grupy lub pary i umożliwia rywalizację między zespołami. Studenci po zalogowaniu się do programu otrzymują od prowadzącego zajęcia kod dostępu pozwalający na uczestnictwo w sesji. Ta opcja może służyć jako forma powtórzenia danego materiału lub forma krótkiego quizu.

Quizlet pokazuje postępy w nauce, wskazuje pojęcia, które wymagają dalszej pracy, pozwala na różnicowanie stopnia trudności i czasu wykonywania zadań. Nauczyciel ma również dostęp do danych dotyczących czasu pracy własnej studentów oraz do wyników ich testów. Nauka dzięki tej aplikacji to forma zabawy, która w sposób efektywny i skuteczny przyczynia się do rozwijania kompetencji leksykalnych studentów. Jest to propozycja wpisująca się w trendy nowoczesnej dydaktyki uniwersyteckiej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii do pracy indywidualnej, ale i grupowej.

Podsumowanie

Niniejszy artykuł ma na celu zachęcenie osób dorosłych uczących się języków obcych, w tym specjalistycznych, także nauczycieli i lektorów do wykorzystywania platformy Quizlet w nauczaniu kompetencji leksykalnych. Ze względu na łatwą dostępność programu oraz przystosowanie do różnych urządzeń możliwe jest wykorzystywanie go w zasadzie wszędzie i o każdej porze zarówno w pracowni językowej, jak i w zaciszu domowym czy miejscach publicznych. Jest to również sposób z jednej strony na zaangażowanie studentów w proces zdobywania wiedzy, a z drugiej – na wygospodarowanie większej ilości czasu na zajęcia doskonalące sprawność komunikacji.

Badanie efektywności zaproponowanego sposobu akwizycji terminologii profesjolektalnej w postaci badania empirycznego na grupie studentów zostało przedstawione w pracy O. Kowalczyk pt. *Efektywność przyswajania materiału leksykalnego specjalistycznego w języku angielskim jako obcym. Wyniki eksperymentu badawczego porównującego efektywność pracy metodą tradycyjną i w formule blended-learning*, zawartej w niniejszej publikacji.

Bibliografia

Baumann Kl.-D., *Die Vermittlung einer fachkommunikativen Kompetenz als berufsrelevante Perspektive der universitären Fremdsprachenausbildung*, „Bayreuther Beiträge zur Glottodidaktik” 2003, t. 9.

Baylon Ch., Mignot X., *Komunikacja*, Kraków 2008.

Cholewa J., *Nauczanie języków specjalistycznych wczoraj i dziś*, „Języki Obce w Szkole” 2013, nr 4.

- Grabarczyk Z., *Medical English in Texts and Exercises*, Bydgoszcz 2006.
- Grucza S., *Teksty specjalistyczne*, „Języki Specjalistyczne: Teksty specjalistyczne w kontekstach międzykulturowych i tłumaczeniowych” 2006, nr 6.
- Halliday M.A.C., McIntosh A., Strevens P., *The Linguistic sciences and language teaching*, London 1964.
- Hoffmann L., *Kommunikationsmittel Fachsprache*, Berlin 1985.
- Jarosz B., *O zasięgu słownictwa socjolektalnego w XXI wieku*, „Białostockie Archiwum Językowe” 2013, nr 13.
- Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa 2009.
- Komorowska H., Zając J. (red.), *Kompetencje językowe podstawą sukcesu zawodowego i społecznego w Europie*, Warszawa 2012.
- Krieger-Knieja J., Paprocka-Piotrowska U. (red.), *Komunikacja językowa w społeczeństwie informacyjnym*, Lublin 2006.
- Kurcz I., Okuniewska H., *Język jako przedmiot badań psychologicznych*, Warszawa 2011.
- Lukszyn J. (red.), *Języki specjalistyczne. Słownik terminologii przedmiotowej*, Warszawa 2005.
- Lukszyn J., *Tekst specjalistyczny pod lingwistyczną lupą*, [w:] M. Kornacka (red.), *Teksty specjalistyczne jako nośniki wiedzy fachowej*, Warszawa 2007.
- Pieńkos J., *Podstawy przekładoznawstwa. Od teorii do praktyki*, Warszawa 2003.
- Price S.A., Wilson L.M., *Pathophysiology*, Saint Louis 1992.

Źródła internetowe

- Buchholtz S. i in., *Analiza doświadczeń oraz identyfikacja dobrych praktyk w obszarze wspierania rozwoju kompetencji cyfrowych w kontekście przygotowania szczegółowych zasad wdrażania Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 oraz koordynacji celu tematycznego. Raport końcowy* https://www.polskacyfrowa.gov.pl/media/5180/RK_kompetencje_cyfrowe.pdf [dostęp: 24.04.2017].
- Spoleczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2012–2016*, GUS, Warszawa 2016, <http://szczecin.stat.gov.pl/publikacje-i-foldery/nauka-technika/spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-wyniki-badan-statystycznych-z-lat-2012-2016,4,12.html> [dostęp: 24.04.2017].
- Quizlet, <https://quizlet.com/pl> [dostęp: 20.03.2017].

Abstract

Teaching specialist medical language lexis with the Quizlet application, as an example of using modern technologies in teaching at the university level

Contemporary teaching methods should reflect the changes that university didactics has been undergoing nowadays as well as be customized to the preferences and needs of the students. The paper presents the use of one of the open-access applications for revising vocabulary as the tool allowing for optimal use of classroom time for communication skills.

Keywords: specialist language, medical language, university teaching, IT, communication